

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

**Αντιστρατήγου ε.α. Ευάγγελου Τσίρκα
κατά την βράβευσή του από τον Σύλλογο Κωνσταντινουπολιτών**

27 Ιανουαρίου 2013

Αγαπητέ Κύριε Πρόεδρε,
Αξιότιμα μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου Κωνσταντινουπολιτών Καλλιθέας,
Μέλη του Συλλόγου και αγαπητά μέλη της Ενώσεως Σμυρναίων, τα οποία τιμάτε με την παρουσία σας την σημερινή εκδήλωση,
Κυρίες και Κύριοι.

Θα μου επιτρέψετε να εκφράσω τις θερμές ευχαριστίες προς τον Σύλλογο σας για την εξαιρετικά τιμητική επιλογή μου για τιμήση στην ετήσια εκδήλωσή σας της κοπής της βασιλόπιτας του Συλλόγου σας.

Είναι τιμή η οποία δεν απευθύνεται μόνο στο πρόσωπό μου, αλλά περνά στην Ένωση Σμυρναίων, αρχαίο προσφυγικό Σωματείο, το οποίο έχω την μεγάλη τιμή να διοικώ στην παρούσα περίοδο ως Πρόεδρος του Διοικητικού της Συμβουλίου, με την βοήθεια των εκλεκτών συνεργατών μελών του Δ.Σ. του, με σπουδαίο έργο στον μικρασιατικό και προσφυγικό χώρο, όπως ανέφερε και ο πρόεδρος σας, αλλά τιμή η οποία κυρίως πηγαιίνει στην αγαπημένη και αξέχαστη πόλη μας, τη Σμύρνη, μία πόλη, η ιστορία της πάει πολλές χιλιετίες πίσω, στην αρχαιότητα.

Κατά την παράδοση, η Σμύρνη ιδρύθηκε από την αμαζόνα Σμύρνα, από την οποία έλαβε και το όνομά της. Είναι μία από τις επτά πόλεις οι οποίες έριζαν για την καταγωγή του Ομήρου, του ποιητή στον οποίο αποδίδονται τα δύο μεγάλα αρχαία Έπη του Τρωικού Κύκλου, η Ιλιάδα και η Οδύσσεια. Αργότερα επί χριστιανισμού ήταν μία από τις επτά Αποστολικές εκκλησίες και επί ρωμαϊκής αυτοκρατορίας έγινε τρεις φορές “ νεωκόρος”, πόλη στην οποία επιτράπηκε να ανεγείρει ναό προς τιμή του αυτοκράτορα, επί Τιβερίου, Αδριανού και Καρακάλα. Επί Βυζαντίου, έγινε ο πρώτος λιμένας στην Ιωνία μετά την παρακμή της Εφέσου και μετά την Άλωση της Κωνσταντινουπόλεως το 1453 από τους οθωμανούς αναπτύχθηκε σε εμπορικό κέντρο διακινήσεως των προϊόντων της Μικράς Ασίας, συσσωρεύοντας πλούτο από αυτή την δραστηριότητά της.

Στα καλά όμως αυτής της περιόδου υπάρχουν και τα άσχημα, αφού η Σμύρνη αποτέλεσε ένα οιωνεί όμηρο των οθωμανών στις κρίσεις, εντάσεις και πολέμους με τον κορμό της Ελλάδας, πληρώνοντας το τίμημα με βιαιότητες, διώξεις και θανάτους (Ορλωφικά του 1770-1773, Επανάσταση του 1821, ατυχής ελληνοτουρκικός πόλεμος του 1897, Βαλκανικοί πόλεμοι 1912-13, Α. Παγκόσμιος Πόλεμος, μικρασιατική εκστρατεία των Ελλήνων, καταστροφή του 1922).

Σας ευχαριστώ εκ μέρους της για την τιμή και την ανάμνηση.

Θα ήθελα να ασχοληθώ για λίγο με ένα ζήτημα ζωτικής σημασίας, το οποίο έχει αρχίσει τελευταία να ανακυκλώνεται.

Αφορμή μου έδωσε το πρόσφατο Διεθνές Συνέδριο της Καισαριανής, κατά το οποίο ομιλητές, λίγοι, μερικοί με τρανταχτά ιστορικά και ηρωικά ονόματα, προσπάθησαν να αμφισβητήσουν το γεγονός ότι στη Μικρασία έγινε Γενοκτονία των Χριστιανικών Πληθυσμών από τους Νεοτούρκους και τους Κεμαλιστές. Είναι μία προσπάθεια αυτόκλητων, οι οποίοι έχουν αναλάβει να αναπλάσουν την Ελληνική ιστορία, με κίνητρα κατ' επίφαση επιστημονικά, ασαφή, και με χρηματικές επιχορηγήσεις οι οποίες δεν είναι δυνατό να ελεγχθούν. Έτσι, μία χούφτα ανθρώπων επιχειρεί να αλλοιώσει και στρεβλώσει την ιστορία μας, με επιχειρηματολογία η οποία στηρίζεται σε αυθαιρεσίες και ελλιπή ή απολύτως αγνοούμενα πραγματικά και ιστορικά στοιχεία. Δεν κάνω επώνυμη αναφορά σε αυτούς, γιατί κάθε φορά που τους αναφέρουμε, τους κάνουμε πιο επώνυμους. Γνωστή η εξέλιξη κυρίας, η οποία εκπροσωπεί στην Βουλή των Ελλήνων τους 1000 οπαδούς/ομοϊδεάτες της, δηλαδή σε μαθηματικούς όρους το ένα χιλιοστό του εκλογικού σώματος, και η οποία θεωρεί ότι πρέπει να επιβάλει στην συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού άλλο τρόπο ιστορικής μνήμης. Και αυτό για να μην στενοχωρήσουμε την Τουρκία, το μοιραίο θύτη του Ελληνισμού, ο οποίος τον ξερίζωσε από την κοιτίδα των ιδεωδών, του πολιτισμού, των επιστημών, του θεάτρου και της τέχνης, της ποιήσεως, της αθλητικής άσκησης, της ιατρικής, της τέχνης, της μουσικής, για να αναφέρω μερικές από τις δραστηριότητες των χριστιανικών πληθυσμών της Μικράς Ασίας.

Ε! Πραγματικά σας λέω ότι δεν με ενδιαφέρει καθόλου το τί θέλει η Τουρκία. Και δεν εξισώνω τον θύτη με το θύμα.

Με ενοχλεί και με εκνευρίζει η ασέβεια προς τα εκατομμύρια των νεκρών, η ιστορική ανεπάρκεια των “αναθεωρητών ιστορικών”, οι οποίοι δεν σέβονται ιστορικά αποδεδειγμένες αλήθειες, δεν υπολογίζουν θεσμούς, οι οποίοι έχουν αποφανθεί πάνω σε αυτό το

ζήτημα, δεν σέβονται τα εκατομμύρια των νεκρών προγόνων τους και κυρίως δεν σέβονται τους εαυτούς τους.

Για να μην γίνομαι αυθαίρετος στην επιχειρηματολογία μου θα ήθελα, έτσι πρόχειρα, να αναφέρω μερικές αλήθειες, οι οποίες πιστοποιούν την Γενοκτονία.

Γενοκτονία λένε ότι έγινε τρεις νομοθετικές πράξεις, δύο νόμοι και ένα προεδρικό διάταγμα του Ελληνικού Κράτους (Προεδρικό Διάταγμα 304/ 2001 και νόμοι 2193/ 1994 και 2645/ 1998).

Γενοκτονία λέει ότι έγινε η απλή αριθμητική, η οποία λέει ότι στην Οθωμανική Αυτοκρατορία σύμφωνα με τα στοιχεία που ελήφθησαν υπόψη κατά την Διάσκεψη Παρισίων-Σεβρών, το 1914-19 στην Μικρά Ασία, Αρμενία, Κουρδιστάν, ο πληθυσμός ήταν 12.512.846 κάτοικοι. Από αυτούς οι Έλληνες Χριστιανοί Ορθόδοξοι ανήρχοντο στους 2.845.000 άτομα. Με την ανταλλαγή των πληθυσμών το 1923 πέρασαν στην Ελλάδα 1.500.000 περίπου άνθρωποι. Έχουμε δηλαδή, εκ της συγκρίσεως των αριθμών, ένα κενό 1.345.000 ανθρώπων, οι οποίοι είναι αυτοί οι οποίοι έχασαν τη ζωή τους αμέσως ή εμμέσως κατά την σκοπούμενη περίοδο. Με απλά λόγια, 665 άνθρωποι την ημέρα, έχαναν τη ζωή τους. Αν αυτό δεν είναι γενοκτονία, τότε βγαίνουμε από κάθε έννοια λογικής, αν και η Απόφαση 206 του ΟΗΕ περί Γενοκτονίας δεν καθορίζει αριθμό για τον χαρακτηρισμό μιας πράξεως ως ανθρωποκτονίας.

Γενοκτονία λέει ότι έγινε η προ διετίας απόφαση της Βουλής της Σουηδίας, με την οποία αναγνωρίζει την Γενοκτονία των Χριστιανικών Πληθυσμών της Μικράς Ασίας.

Γενοκτονία λέει εμμέσως ότι έγινε η προ έτους εκδοθείσα απόφαση του Κογκρέσου των ΗΠΑ με αριθμό 306,

Γενοκτονία έγινε¹, όπως αποδέχεται η απόφαση της Διεθνούς Ενώσεως Μελετητών Γενοκτονιών με την από 1η Δεκεμβρίου 2007 απόφασή της.

Γενοκτονία έγινε όπως αποδεικνύουν οι μελέτες διαπρεπών ερευνητών, όπως ο Τζάιλς Μίλτον (Paradise Lost, Smyrna 1922), η Ρόζμαρι Χαουζπιάν (Smyrna 1922) –την οποία είχα την τύχη να την γνωρίσω και να ανταλλάξουμε σκέψεις κατά την πρόσφατη επίσκεψή μου στις ΗΠΑ, ο

Τζόρτζ Χόρτον (Η κατάρα της Ανατολής), Χένρι Μοργκεντάου, ο Ερνεστ Χεμινγκουέι στην αρθρογραφία του στην εφημερίδα «Τορόντο Πόστ» και στο βιβλίο του “Στο Κε της Σμύρνης”, ο Φελίξ Σαρτιό, ο οποίος με άρθρα του και φωτογραφικό υλικό για την χωρίς λόγο και πριν από την έναρξη του Πρώτου Παγκόσμιου Πολέμου καταστροφή της Φώκαιας.

Γενοκτονία μαρτυρούν οι προσωπικές αφηγήσεις δεκάδων χιλιάδων παθόντων και Ελλήνων και ξένων συγγραφέων, οι οποίοι περιγράφουν τα γεγονότα της περιόδου αυτής.

Γενοκτονία έγινε, όπως οι ίδιοι οι Τούρκοι ερευνητές και δημοσιογράφοι περιγράφουν. Ο δημοσιογράφος **Ορχάν Κεμάλ Τζενκίζ** σε άρθρο του στην εφημερίδα *Today's Zaman* της 19ης Μαΐου 2011 με τον τίτλο “ Who burned down Izmir”, αναφέρει την προσωπική αποδοχή από τον Μουσταφά στον προσωπικό του βιογράφο Falih Rifki Atay, ότι τη Σμύρνη την έκαψε ο Νουρεντίν πασάς κατ’ εντολή του. Οι εκτιμήσεις Αμερικανών ερευνητών για τον αριθμό των θυμάτων στη Σμύρνη, ποικίλει από 10.000 νεκρούς έως περισσότερους από 100.000 νεκρούς.

Ανάλογη αναφορά κάνει ο επίσης διαπρεπής επιστήμονας **Taner Akcam**, στο βιβλίο του “ Τα εγκλήματα των Νεοτούρκων κατά της ανθρωπότητας: Η Αρμενική γενοκτονία και η Εθνοκάθαρση στην Οθωμανική Αυτοκρατορία”², εκδόσεις Princeton University Press, 2012, σελίδα 291.

Τέλος, η διαπρεπής ερευνήτρια **Diana Muir Appelbaum** στην τετραμηνιαία επιστημονική επιθεώρηση *Middle East Quarterly*, Winter 2013, pp. 3-15, *Genocide as Turkey's Foundational Event*³, αναφέρει σε ελεύθερη μετάφραση:

“Η σύγχρονη τουρκική δημοκρατία δημιουργήθηκε στηριγμένη σε δύο μνημειώδεις εγκληματικές πράξεις, την μαζική κλοπή/ αποστέρηση ξένων περιουσιών και τη δολοφονία: στη γενοκτονία δηλαδή των Αρμενίων του 1915-16, και στην εθνοκάθαρση των Ελλήνων με αποκορύφωμα το 1923.

Άλλα έθνη ιδρύθηκαν είτε από μετανάστευση, είτε από κατάκτηση, είτε από πολέμους για εθνική απελευθέρωσή τους, είτε από πολέμους αυτοάμυνας, ή πράξεις σταδιακής ενοποίησής τους, αλλά η Τουρκία είναι μοναδική, γιατί έχει δημιουργηθεί στηριγμένη σε μια πράξη **γενοκτονίας**”.

Αυτά τα λίγα για το μεγάλο αυτό θέμα. Και ας μην λησμονούμε τη νέα επικίνδυνη αναθεωρητική νεο-οθωμανική στρατηγική της Τουρκίας, η οποία πλέον εκφράζεται ευθέως και ανοικτά από τον Πρωθυπουργό και τον Υπουργό Εξωτερικών της χώρας αυτής.

Χρόνια Πολλά για το Νέο Έτος 2013

Ευάγγελος Τσίρκας

27 Ιανουαρίου 2013

¹ Η Διεθνής Ένωση Μελετητών Γενοκτονίας (International Association of Genocide Scholars IAGS)
December 1, 2007

FULL TEXT OF THE IAGS RESOLUTION:

WHEREAS the denial of genocide is widely recognized as the final stage of genocide, enshrining impunity for the perpetrators of genocide, and demonstrably paving the way for future genocides;

WHEREAS the Ottoman genocide against minority populations during and following the First World War is usually depicted as a genocide against Armenians alone, with little recognition of the qualitatively similar genocides against other Christian minorities of the Ottoman Empire;

BE IT RESOLVED that it is the conviction of the International Association of Genocide Scholars that the Ottoman campaign against Christian minorities of the Empire between 1914 and 1923 constituted a Genocide against Armenians, Assyrians, and Pontian and Anatolian Greeks.

BE IT FURTHER RESOLVED that the Association calls upon the government of Turkey to acknowledge the genocides against these populations, to issue a formal apology, and to take prompt and meaningful steps toward restitution.

² *The Young Turks' Crime against Humanity: The Armenian Genocide and Ethnic Cleansing in the Ottoman Empire* (Princeton: Princeton University Press, 2012), p. 291.

³ “The modern Turkish republic created itself in two monumental acts of mass dispossession and murder: the Armenian genocide of 1915-16, and the ethnic cleansing of Greeks culminating in 1923. Other nations were founded by migration, conquest, wars of national liberation, wars of self-defense, or acts of gradual consolidation, but Turkey is unique in having been created in an act of genocide.”Islamic Supremacy Alive and Well in Ankara Turkey, Past and Future, by Diana Muir Appelbaum *Middle East Quarterly* Winter 2013, pp. 3-15 The Middle East Quarterly/ winter 2013. Volume 1.

